

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. marts 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rebekka Bormann Thorn
Sagsnr.: 2021-0030-5607
Dok.: 1845525

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 658 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. februar 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 658 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for fordele og ulemper ved at indføre en ny bestemmelse som § 185, stk. 3, i retsplejeloven, således at offerets tidligere eller nuværende diagnoser ikke bringes op i retssager, medmindre de skønnes ekstraordinært relevante?”

Svar:

Der er som udgangspunkt fri bevisførelse i dansk strafferetspleje. Såfremt beviser vurderes at være relevante for straffesagen, kan de som udgangspunkt føres. Der findes dog visse begrænsninger i den frie bevisførelse.

Efter retsplejelovens § 185, stk. 1, 1. pkt., må bevisførelse om et vidnes almindelige troværdighed kun finde sted på den måde og i den udstrækning, som retten bestemmer.

Det følger således allerede af de gældende regler, at bevisførelse vedrørende et vidnes diagnoser, i det omfang bevisførelsen vedrører vidnets troværdighed, kun kan ske efter rettens bestemmelse.

Jeg synes grundlæggende, at det er fornuftigt, at domstolene gives mulighed for at vurdere, hvornår bevisførelse vedrørende et vidnes troværdighed er relevant. Det gælder, uanset om bevisførelsen vedrører diagnoser eller andre forhold vedrørende vidnet.